

— posolstvo knihy —

Prít

**I keď hrešíme, sme tvoji, známe tvoju moc;
ale nezhrešíme, lebo vieme, že patríme tebe.**

(Múdr 15, 2)

**Nik z nás totiž nežije pre seba a nik pre seba neumiera;
lebo či žijeme, žijeme Pánovi, či umierame, umierame Pánovi.
Či teda žijeme alebo umierame, patríme Pánovi.**

(Rim 14, 7-8)

**My však, čo patríme dňu, budme triezvi
a oblečme si pancier viery a lásky a prilbu nádeje na spásu.**

(1Sol 5, 8)

**Vedzte, že náš Pán je Boh; on je náš stvoriteľ a jemu patríme,
sme jeho ľud a ovce z jeho stáda.**

(Ž 100, 3)

3. KAPITOLA

1. – 18. verš:

**(Istého dňa) jej povedala svokra Noemi: „Dcéra moja, nemám ti
pohľadať spokojný príbytok, aby ti bolo dobre? Tak teda:
Náš príbuzný Bóz, s ktorého služobnicami si bola (pri žatve),
túto noc veje jačmeň na humne. Umy sa, pomaž sa,
obleč si (krajšie) rúcho a choď dolu na humno!
Ale nech ťa nezbadá ten muž, dokiaľ neprestane jesť a piť!**

A keď sa potom odoberie na odpočinok, všimni si miesto, kde si ľahne. Potom pôjdeš, odhrnieš mu z nôh prikrývku a ľahneš si. On ti potom povie, čo máš robiť.“ Ona jej povedala: „Urobím všetko, čo mi kážeš.“ Tak išla dolu na humno a urobila všetko, ako jej kázala svokra. Keď sa Bóz najedol a napil, takže bol v dobrej nálade, odobral sa na odpočinok vedľa hromady (zrna). Tu prišla potichu ona, odhrnula mu z nôh prikrývku a ľahla si. O polnoci sa ten človek preľakol a skrútil sa, lebo mu žena ležala pri nohách.

I opýtal sa: „Kto si?“ Ona odpovedala: „Som Rút, tvoja služobnica. Rozprestri okraj (svojho plášťa) na svoju služobnicu, lebo si mi príbuzný!“ On jej povedal: „Nech ťa požehná Pán, dcéra moja!

Táto tvoja druhá láskavosť sa mi viac páči ako tá prvá, lebo nechodíš za mladíkmi, či sú chudobní alebo bohatí. A teraz sa neboj, dcéra moja. Urobím ti všetko, čo vyslovíš, veď všetok ľud môjho mesta ťa pozná ako čnostnú ženu. A teraz je pravda, že som ti príbuzný. Ale je ešte v príbuzenstve, kto ti je bližší ako ja.

Zostaň cez noc tu! A zajtra, ak ten človek bude voči tebe uplatňovať právo príbuzenstva, dobre, nech ho uplatní; ale ak nebude chcieť uplatniť svoje príbuzenské právo na teba, uplatním ho voči tebe ja – ako žije Pán! Nocuj tu do rána!“
A tak mu zostala ležať pri nohách do rána. Vstala však prv, ako by človek človeka rozoznal, a on jej povedal: „Nech sa nik nedozvie, že nejaká žena prišla za mnou na humno!“ A ešte dodal: „Daj sem svoj plášť, ktorý máš na sebe, a podrž mi ho!“

Keď mu ho podržala, nameral jej šesť mier jačmeňa a naložil jej ho. Potom šiel do mesta. Keď došla k svojej svokre, ona sa jej pýtala: „Ako si (pochodila), dcéra moja?“

I porozprávala jej všetko, ako sa ten muž zachoval. A dodala: „Týchto šesť mier jačmeňa mi dal, lebo vravel: „Nepôjdeš naprázdno ku svojej svokre.“ Ona jej povedala: „Dočkaj, dcéra moja, kým sa nedozvieš, ako sa celá vec skončí. Lebo ten muž neustane, kým neprivedie ešte dnes túto vec ku koncu.“

(katolícky preklad)

1. verš:

(Istého dňa) jej povedala svokra Noemi:

„**Dcéra moja**, nemám ti pohládať **spokojný príbytok** (מנוח),
aby ti bolo dobre?

Adam	930	človek
Set	912	stanovil
Enoš	905	smrteľný
Kainan	910	smútok
Mahalalel	895	Požehnaný Boh
Yared	962	zostúpil
Enoch	365	učiť
Motušelach	969	(ako) uniknúť smrti
Lamech	777	(a v) zúfalstve
Noach	950	(nájst') útechu

1. verš:

(Istého dňa) jej povedala svokra Noemi:

„**Dcéra moja**, nemám ti pohládať **spokojný príbytok** (מנוח),
aby ti bolo dobre“

2. verš:

Tak teda: (**הַנְּהַל** – **Hl'a**) Náš príbuzný Bóz,
s ktorého služobnicami si bola (pri žatve),
túto noc veje jačmeň na humne.

Žalm 1:

**Blažený človek,
čo nekráča podľa rady bezbožných
a nechodí cestou hriešnikov,
ani nevysedáva v kruhu rúhačov,
ale v zákone Pánovom má záľubu
a o jeho zákone rozjíma dňom i nocou.**

Je ako strom zasadený pri vode,
čo prináša ovocie v pravý čas,
a jeho lístie nikdy nevädne;
darí sa mu všetko, čo podniká.
No nie tak bezbožní, veru nie;
tí sú ako plevy, čo vietor ženie pred sebou.

**Preto bezbožní neobstoja na súde,
ani hriešnici v zhromaždení spravodlivých.
Nad cestou spravodlivých bedlí Pán,
ale cesta bezbožných vedie do záhuby!**

Mt 3, 12:

**V ruce má vejačku, vyčistí si humno,
pšenici si zhromaždí do sýpky,
ale **plevy** spáli v neuhasiteľnom ohni.**

2. verš:

Tak teda: (**הַנְּהָ - Hí'a**) Náš príbuzný Bóz,
s ktorého služobnicami si bola (pri žatve),
túto noc (הַלַּיְלָה) veje jačmeň na humne.

3. verš:

**Umy sa, pomaž sa, obleč si (krajšie) rúcho
a choď dolu na humno! Ale nech ťa nezbadá (nespozná) ten muž,
dokiaľ neprestane jesť a piť!**

4. verš:

A keď sa potom odoberie na odpočinok, všimni si miesto, kde si ľahne. Potom pôjdeš, odhrnieš mu z nôh prikrývku a ľahneš si (וְשָׁכַבְתִּי). On ti potom povie, čo máš robiť.“

Dt 25, 5-10:

Ak budú bývať bratia spolu a jeden z nich zomrie bezdetný, manželka zomrelého sa nevydá za cudzieho, ale vezme si ju druhý brat a dá potomstvo zomrelému bratovi:

prvorodeného syna, ktorého bude mať od nej, pomenuje po zomrelom bratovi, aby jeho meno nebolo vytreté z Izraela.

Ak si nebude chcieť vziať ženu svojho brata za manželku, ako je podľa zákona povinný, nech žena ide k mestskej bráne,

**nech sa obráti na starších mesta a nech povie:
„Brat môjho muža nechce oživiť meno svojho brata v Izraeli,
nechce si ma vziať za manželku.“ Starší ho dajú predvolať
a opýtajú sa ho. Ak povie: „Nechcem ju za manželku,“
žena k nemu pristúpi, zobuje mu obuv z nohy,
napľuje mu do tváre a povie: „Tak nech sa stane mužovi,
ktorý nechce postaviť dom svojmu bratovi!“
A jeho meno nech je v Izraeli: dom zobutého!**

4. verš:

A keď sa potom odoberie na odpočinok, všimni si miesto, kde si ľahne. Potom pôjdeš, odhrnieš mu z nôh prikrývku a ľahneš si (וְשָׁכַבְתִּי). **On ti potom povie, čo máš robiť.**“

5. – 6. verš:

**Ona jej povedala: „Urobím všetko, čo mi kážeš.“
Tak išla dolu na humno a urobila všetko,
ako jej kázala svokra.**

7. verš:

**Keď sa Bóz najedol a napil, takže bol v dobrej nálade
(וַיֵּיטֵב לְבוֹ), odobral sa na odpočinok vedľa hromady (zrna).
Tu prišla potichu ona, odhrnula mu z nôh prikrývku a ľahla si.**

8. verš:

**O polnoci (וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה) sa ten človek preľakol
a skrútil sa, lebo mu žena ležala pri nohách.**

9. verš:

I opýtal sa: „Kto si?“ Ona odpovedala: „Som Rút,
tvoja služobnica (אֲמָתָיִךָ). Rozprestri okraj (svojho pláštá) (כְּנָפֶיךָ)
na svoju služobnicu, lebo si mi príbuzný!“

Zach 8, 23:

Takto hovorí JHWH zástupov:

**„V tých dňoch sa chopí desať mužov z národov všetkých jazykov obruby odevu judského muža, pevne ho uchopia a povedia:
„Chceme ísť s vami, lebo sme počuli, že s vami je Boh.““**

10. verš:

**On jej povedal: „Nech ťa požehná Pán, dcéra moja!
Táto tvoja druhá láskavosť sa mi viac páči ako tá prvá,
lebo nechodíš za mladíkmi, či sú chudobní alebo bohatí.**

10. verš:

**On jej povedal: „Nech ťa požehná Pán, dcéra moja!
Táto tvoja druhá láskavosť sa mi viac páči ako tá prvá,
lebo nechodíš za mladíkmi, či sú chudobní alebo bohatí.**

**On jej povedal: „Nech ťa Jahve požehná, dcéra moja. Tento druhý
skutok lásky (אֲהַבְתִּי), ktorý konáš, je ešte lepší ako ten prvý,
lebo si nevyhľadávala mládencov, ani chudobných, ani bohatých.**

11. verš:

**A teraz sa neboj, dcéra moja. Urobím ti všetko, čo vysloviš,
ved' všetok ľud môjho mesta ťa pozná ako čnostnú ženu.**

12. verš:

**A teraz je pravda, že som ti príbuzný.
Ale je ešte v príbuzenstve, kto ti je bližší ako ja.**

13. verš:

Zostaň cez noc tu! A zajtra, ak ten človek bude voči tebe uplatňovať právo príbuzenstva, dobre, nech ho uplatní; ale ak nebude chcieť uplatniť svoje príbuzenské právo na teba, uplatním ho voči tebe ja – ako žije Pán! **Nocuj tu do rána!“**

14. verš:

A tak mu zostala ležať pri nohách do rána.

**Vstala však prv, ako by človek človeka rozoznal, a on jej povedal:
„Nech sa nik nedozvie, že nejaká žena prišla za mnou na humno!“**

Lk 2, 34-35:

**Simeon ich požehnal a jeho matke Márii povedal:
„Hľa, tento je určený mnohým v Izraeli na pád a na povstanie
i na znamenie, ktorému budú odporovať a tvoju vlastnú dušu
prenikne meč, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých srdc.“**

14. verš:

A tak mu zostala ležať pri nohách do rána.

Vstala však prv, ako by človek človeka rozoznal, a on jej povedal:

„Nech sa nik nedozvie, že nejaká žena prišla za mnou na humno!“

15. verš:

**A ešte dodal: „Daj sem svoj plášť,
ktorý máš na sebe, a podrž mi ho!“**

**Keď mu ho podržala, nameral jej šesť mier jačmeňa
a naložil jej ho. Potom šiel do mesta.**

16. verš:

Keď došla k svojej svokre, ona sa jej pýtala:

„Ako si (pochodila) (מִי-אֵת) dcéra moja?"

I porozprávala jej všetko, ako sa ten muž zachoval.

17. verš:

**A dodala: „Týchto šesť mier jačmeňa mi dal, lebo vravel:
„Nepôjdeš naprázdno ku svojej svokre.”**

18. verš:

**Ona jej povedala: „Dočkaj (שָׁבִי), dcéra moja,
kým sa nedozvieš, ako sa celá vec skončí. Lebo ten muž neustane,
kým neprivedie ešte dnes túto vec ku koncu.”**

posolstvo knihy

Riit

2022 © www.jesua.sk

Ješua

Ježišova škola učeníctva